

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
3. května Léta Páně 2026

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E 5

KVĚTEN

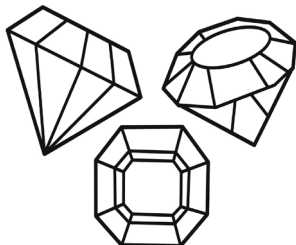
B i ř m o v á n í

patří mezi tzv. iniciační svátosti, takže ho každý může prožít jen jednou za život. Zatímco ke křtu většinou přinášíme děti, které se mohou bránit nanejvýš hlasitým pláčem, k biřmování přicházejí dospívající, kterým naopak my nemůžeme bránit, protože se sami rozhodli. Slovo biřmování obsahuje latinský kořen firm, takže je to vlastně „firmování“, tedy upevnění. Ostatně v některých nekatolických církvích probíhá obdobný obřad zvaný konfirmace, jen nemá svátostný charakter. Jen by si biřmovanci měli dát pozor, aby z toho nebyla konformace...

Udílení biřmování při bohoslužbě 26. dubna bylo tedy pro naši farnost významné, neboť je upevněním nejen pro našich šest mladých, ale jejich pro-

střednictvím i pro celé naše společenství. Naším biřmovancům přejeme pevnou víru, kterou budou v bouřlivé době jistě potřebovat. Nesmíme však zaměňovat pevnost a tuhost, které rozlišujeme mj. ve fyzice. Leccos napovídají např. anglické ekvivalenty obou slov (solidity, resp. rigidity). Tuhé těleso odolává změnám tvaru, avšak kvůli tomu bývá křehké, takže při větším tlaku praskne (např. sklo). Naopak např. do výškových budov v seismicky aktivních oblastech jsou umisťována závaží, která se při

otřesech rozkývají, a tím ochrání konstrukci budov. Ostatně i Ježíš se zachvěl tváří v tvář smrti - Lazarově (Jan 11,33) i vlastní (Jan 13,21). Vždyť co je bez chvění, není pevné. *MiM*

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Setkání pastorační rady

Milé farnice a milí farníci, vezte, že dubnové setkání Pastorační rady proběhlo hutně a pracovně. Otec Artur nejprve zhodnotil účast farníků během proběhlých velikonočních svátků jako velmi dobrou, hojnou a co do počtu stabilní po celou sváteční dobu. Dalším bodem jednání byly možnosti týkající se květinové výzdoby kostela sv. Václava, protože je potřeba co nejdříve najít někoho nového, kdo má květiny rád, rozumí estetice aranžování a má dostatečné fyzické síly na to se výzdobě věnovat. Buď se tedy najde mezi farníky někdo, kdo by si mohl tuto sice krásnou, ale zodpovědnou a časově poměrně náročnou práci vzít na starost a pokračovat v již zavedeném klasickém systému aranžování čerstvých řezaných květin, nebo zazněl návrh na poměrně radikální změnu koncepce výzdoby, a to dát do kostela trvalky, tj. ozdobné stromky, keře, květiny v květináčích atp., která by nevyžadovala tak velkou časovou angažovanost od jednotlivce. Toto řešení by bylo pro farnost z dlouhodobějšího pohledu určitě ekonomicky výhodnější a kloní se k němu většina členů pastorační rady. Souvisí s tím ale další technické otázky, jako třeba kde zazimovat ozdobné stromky v době, kdy v kostele mrzne atd. Budeme se této záležitosti věnovat i na dalším setkání a mezitím se poradíme s odborníkem – floristou, zahradníkem.

Dalším tématem bylo vymyslet, jak pojmut a „sjednotit“ oslavu naroze-

nin lidí ve farnosti, zapsaných v „knize narozenin“ v kostele sv. Václava, jejichž jména jsou čtena během nedělní mše poslední neděli v měsíci, tzn. jména těch, kteří narozeniny měli, mají, či ještě budou mít v tom konkrétním měsíci. Bylo ujednáno, že jména všech oslavenců pan farář přečte, popřeje a požehná jim, jako tomu bylo dosud, a dále že ti, kteří v tom měsíci slaví „kulaté“ narozeniny, dostanou květinu, příp. láhev vína či bonboniéru a jednotný dárek, jímž by mělo být tričko s logem naší farnosti. Tímto způsobem se bude blahopřát všem členům a členkám farnosti slavícím „kulatiny“, a to včetně dětí od 10 let věku! Trička je však potřeba teprve nechat vyrobit, tak doufejme, že se to stihne už pro tuto poslední květnovou neděli. Těm, kteří jsou více angažováni nějakou prací pro farnost a slaví „kulatiny“, bude popřáno a poděkováno ještě zvláště za jejich přínos pro celé naše společenství.

S předstihem jsme v souvislosti s oslavou 100. výročí založení kostela sv. Václava ještě probírali, zda udělat v kostele výstavu o historii kostela, nebo třeba vydat sborník – publikaci, který by důležité momenty z historie kostela a farnosti shrnoval a případně také třeba obsahoval příspěvky farníků – pamětníků. Zatím nebylo nic rozhodnuto, protože stále narážíme na nedostatek lidí ochotných se takovýchto úkolů ujmout a dovést je do úspěšného konce. Nakonec Vladimír Jeništa oznámil,

že nebude koncem září 2026 v Praze, takže bude potřeba najít organizátora – organizátory svatováclavského průvodu, který se každoročně v naší farnosti na svátek sv. Václava v září koná!

Jak vidno, nápadů, úkolů a výzev je dost a dost, vyprošujme si tedy posi-

lu, pomoc, radu i požehnání pro naše záměry a činění u našeho Pána. Příští setkání Pastorační rady bude v úterý 19. května 2026 v 19.00 na faře.

VF

Farní charita *(1 Kor 13,3n)*

Milí přátelé, výlet pro seniory se letos uskuteční autobusem v pátek 12. června na poutní místo Hrádek u Vlašimi, kde nás provede někdo z místní Kongregace kněží mariánů. Poobědváme v zámecké restauraci U Blanických rytířů ve Vlašimi a poté se nám bude věnovat místní p. farář a hudebník Jaroslav Konečný. Cena bude 200 Kč/os., zbylá část bude dárek farní charity. Platit se bude až v den pouti. Prosíme zájemce, i ev. ještě

neseniory, aby se zapsali na list v kostele sv. Václava do 10. května.

Pokud víte někdo o nějakém problému, který bychom v rámci naší farní charity byli schopni řešit, dejte nám prosím o tom zprávu.

Za fachu Hanka

☎ 721 444 323

✉ charita@farnostvrsovice.cz

č. účtu: 3400038319/0800

za lidi, kteří mě na této cestě provázejí.

ROZHOVOR s našimi biřmovanci

Naším letošním biřmovancům jsme položili několik otázek, a tady jsou jejich odpovědi:

Jmenuji se **Metoděj Duben**, je mi 17 let a do kostela sv. Václava chodím celý svůj život. Kromě chození do kostela taky hraju rugby, celkově mě baví být s kamarády. Na naší farnosti mám rád hodně věcí, nejvíc asi to, že je každý rok hodně různých akcí, jako třeba farní tábor. Příprava na biřmování pro mě znamená dobře se připravit na život

v církvi, přiblížit se k Bohu a posílit svoji víru.

Jmenuji se **Ela Krylová**. Baví mě hrát na klavír, chodit po horách a také trávit čas s mými kamarády. Na vršovické farnosti mám ráda to, že je tu spousta aktivit a také hodně mladých a milých lidí. Myslím si, že naše farnost je velice dobrá v tom, že je otevřená mladým lidem a zároveň je tu hodně ochotných lidí. Příprava na biřmování je pro mě přínosná, dozvím se hodně věcí týkající se třeba víry, nebo církve a probíráme

i spoustu věcí, které se nás týkají nebo nás zajímají.

Jmenuji se **Alžběta Müllerová**, je mi 17 let. Ráda čtu, luštím sudoku, chodím ven s kamarády a vedu děti ve skautu. Na naší farnosti mám moc ráda, jak se pracuje s dětmi. Všechny ty akce, kam můžou jet, jsou moc fajn. A že se do starání o ně hodně zapojují lidé v mém věku. Příprava na biřmování je pro mě potvrzení, že chci zůstat na cestě víry, na kterou jsem byla jako dítě dána. Také je to připomenutí, že na své víře můžu pracovat.

Jmenuji se **Terezie Svobodová** a je mi 16 let. Od svých šesti let hraji na housle a posledních pět let i v orchestru. Zároveň dělám i nový cirkus v rámci cirkusové školy Cirqueon. Ráda performuji, ať už právě s cirkusem, různá taneční

představení a divadla, nebo koncerty na housle. Na naší farnosti mám ráda to, jak dokážeme držet spolu a táhnout za jeden provaz, když je třeba. Také oceňuji, jak živá naše farnost je díky různým farním akcím, kde si všichni hezky popovídáme a seznámíme s novými členy naší farnosti.

Jmenuji se **Tereza Zlochová** a je mi 16 let. Ráda trávím svůj čas venku a jsem se svými nejbližšími. V naší farnosti mám moc ráda, kolik je tu akcí, do kterých se můžeme zapojit, a obzvláště všechny ty skvělé lidi, co tu jsou. Příprava na biřmování je pro mě sblížení s Bohem, církví a pomohla mi pochopit moji víru.

Ptala se *Petra Švecová*

P R O S T O R *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Co může potkat každého

Jsmo ve velikonoční době, v radosti ze vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista, a nadějném očekávání Seslání Ducha svatého. Ale někteří z nás třeba současně právě zápasí s porozuměním a smířením se svou situací - nemocí nebo nenadálým ohrožením života. O tom píše Anton Gots OCS, člen řádu kněží, kteří pracují jako duchovní v nemocnicích, ve své knize "ANO" KE KŘÍŽI. (Náhle těžce onemocněl po malé obyčejné operaci nohy, přidala se otrava, zánět kloubů, kostí ...).

Knihla vyšla v roce 1996 v Matici cyrilometodějské v Olomouci. Z této knihy pro zamýšlení a povzbuzení vybírám několik míst.

„V každém člověku je hluboká touha po tom, aby byl šťastný a zdravý a dokonale ovládal všechny své síly tělesné i duševní a vyplnil čestně své místo v životě. Každý člověk se zdráhá nastoupit životní cestu označenou utrpením, nemocí a strádáním všeho druhu, tak jako se

zdráhal Šimon Petr jít za Kristem do Jeruzaléma, kde na Krista čekalo utrpení a smrt a také pro každého budoucího křesťana byla otevřená křížová cesta...

Dostala se mi do rukou dopisnice nadepsaná „Tvůj kříž“ s textem svatého Františka Saleského: „Kdyby všichni andělé, kdyby všichni géniové studovali, co je lepší v té či oné situaci, zda toto utrpení či jiné, zda toto pokušení nebo ona bolestná ztráta, nedokázali by vymyslet nic vhodnějšího pro tebe než to, co tě právě potkalo. A tak věčná Boží Prozřetelnost myslela na to, dát ti jako cenný dar své lásky tento kříž... Dřív, než ti ho však poslal, zadíval se na něj svým vševědoucím pohledem, promyslel jej svým božským rozumem, prozkoumal jej svou moudrou spravedlností a prohrál jej svým milosrdenstvím. Potěžkal jej ve svých rukou, aby nebyl ani o milimetr větší a ani o miligram těžší. Pak jej požehnal svým svatým jménem, pomazal milostí, naplnil dechem své útěchy a ještě jednou pohlédl na tebe a tvou odvalu. A tak k tobě přichází přímo z nebe jako Boží volání, jako dar jeho lásky, která se nad tebou slivává, abys byl zcela sám sebou a bez výhrad, abys našel naplnění svého života v Bohu.“

Pročítám si tento text stále znovu, hlavně ve dnech, kdy člověk přes veškeré úsilí už nechce jít dál vpřed a má dojem, že nebe se před ním zavřelo. Vše, co tu čtu, je jako děláno pro mé postavení, jako odpověď nebes. Je to zvláštní, že takové odpovědi nosíme s sebou často již dlouhá léta, aniž bychom je viděli a brali na vědomí. Bůh však nám pošle své slovo vždy v pravý okamžik. Je pouze třeba, abychom si

zachovali „zrak víry“ pro jeho skrytou přítomnost.... Ve chvílích osamělosti velmi potěší vědomí, že On, Bůh, je zde, a to ne jako pouhý divák, nýbrž jako Otec, který se do všeho vměšuje s vřelou láskou, starostlivostí a pečlivostí, do všeho, co nyní musíme snášet!

Takové vědomí, že nemoc je „můj Kříž“, který mi Bůh vyměřil, zvažil a pak požehnal, se podobá kotvě, která nás udrží, přenesení přes všechny každodenní starosti a dodá nám novou sílu a sebejistotu. Tím se tento kříž stane lehčí a únosnější, protože v něm nebudeme vidět jen zlo, pohromu, nýbrž důkaz jeho Lásky!

Co máme z víry?

Víra je kotva, jež nás váže k základu života a tím nám dává pevnost a jistotu. V našem životě se mohou vyskytnout bouře i velká vlnobití. Dokud se však držíme kotvy víry, zůstáváme s Bohem spojeni.

Víra je světlo a pochodeň, jež září na cestě tímto světem. V tomto světle můžeme vidět i tehdy, je-li všechno kolem nás ponořeno v temnotu. V něm opět najdeme cestu k Bohu. Toto světlo nám dá poznat, že je On zde a že se od nás nevzdálí!

To je víra, jež pomáhá denně přemáhat svět a mnohá „kdyby“ a „ale“, jež se tak často vyskytují, odsunuje stranou. ... Víra je důvěra a opírání se o Boží zaslíbení, o Boží příslib, že On je zde. Víra je kráčení s Bohem v neustálém pronášení 'ANO', ke všemu, co chce Bůh. Je také spontánní, bez váhání dávaná, rychlá a radostná odpověď na Boží volání... Směrem vzhůru není žádného měřítka

pro víru. Proto vždy platí: „Věřím, Pane, pomoz mé slabé víře!“

A každý den pro mne a pro všechny platí: „Musíme stát pevně zakotveni ve

víře (Kol 1,23), aby nás spolu s mnoha jinými vedla k vítězství.“

Jana Gottwaldová

Nenahraditelný

Obraz pastýře a stáda ovcí je dnes problematický, protože mu většinou rozumíme jinak než Ježíšovi současníci. Dnes si to většina lidí spojí se stádovitostí, hloupostí, slepou poslušností („No jo, to jsou ty katolický ovce...“). Je to tím, že chov ovcí nepatří k běžné realitě našich životů. A když už někdo ovce chová na našem venkově plném zelených luk, nahrazuje pastýře elektrický ohradník. Co chtěl Ježíš vyjádřit tímto obrazem, který nacházíme v 10. kapitole Janova evangelia?

Důraz je položen na to, že ovce znají hlas svého pastýře a on zná je. Zná dokonce jména, kterými je volá, aby je vyvedl na pastvu. V ovčíně mohlo být na noc shromážděno více stád různých pastýřů. Na známý hlas reagují jen ovce patřící do konkrétního stáda.

Netuším, jestli tehdejší pastýři skutečně dávali svým ovcím jména, jako my např. psům a kočkám. Možná ano, protože pastýř trávil se svým stádem v letních měsících někdy i dlouhou dobu sám na cestách za pastvou a vodou. Možná si zpíval nebo k ovcím mluvil a ony si zvykly na jeho hlas. Anebo pojmenovávání obvyklé nebylo, a evangelista Jan tím víc zdůraznil osobní vztah tohoto Pastýře ke každé jednotlivé ovci. Přes tento překvapivý důraz na jedinečnost každé ovce, vede pastýř ovce společně

ve stádu. Ne, není to stádovitost, ale přirozená potřeba být spolu.

Ovčín představuje pro ovce bezpečné zázemí na noc či na zimu, ale nemožnou zde zůstat stále. Potřebují, aby je odtud někdo vyvedl a dovedl tam, kde je dobrá pastva a čistá voda. Nějakou pastvu a vodu by ovce v hornaté pustině Palestiny našly i bez pastýře, ale asi ne v dostatečné míře a jistě ne tu nejlepší. Ta mohla být daleko a ovce nemají dobrý orientační smysl – cestu k ní samy nedokážou najít. Takové putování mohlo být nebezpečné a úloha pastýře spočívala také v ochraně stáda před predátory. Nasadit při tom život dokáže jen pastýř, kterému ovce patří a který si jich cení. („A nás za sobě vzácné máš“, zpíváme v jedné z nejstarších českých duchovních písní.)

Ježíš se tu přirovnává nejen k pastýři, ale i ke dveřím ovčína. On sám je jako dveře, které zajišťují bezpečí, ale nezůstávají stále zavřené. Ježíš má evidentně na mysli dveře otevřené – umožňující vcházet a vycházet, umožňující svobodu. Otevřenost patří k podstatě Boží, a tedy i k podstatě jeho obrazu – člověka.

Krom známého hlasu jsou ale ovce k pastýři přitahovány ještě něčím jiným. Slovní spojení dobrý pastýř (Jan 10, 11), podle překladu sv. Jeronýma pastor bonus, zní v řeckém originále καλός ποιμήν (kalos poimén). Kalos lze přeložit jako

dobrý, ale nejvlastnější význam toho slova je pěkný, krásný. Já jsem krásný pastýř. Krása patří k podstatě Boží a tedy i k podstatě jeho obrazu - člověka.

Lámu si hlavu, jaké přirovnání z našeho běžného života by pro všechny tyto významy Ježíš použil dnes. Nic kloudného mě nenapadá. Obraz pastýře je v bibli hluboce zakořeněn a je, zdá se, nenahraditelný. (Mezi nejzávažnější texty jistě patří Ez 34 a mezi nejpoetičtější Žl 23). Obvykle se metafora dobrého pastýře vykládá tak, že se máme modlit za ty, kdo stojí v čele církve a za nová povolání k této službě. Být pastýřem patří k podstatě Boha a my jsme stvořeni k jeho obrazu. V jistém smyslu tedy má a musí být pastýřem každý z nás - nejen

biskup či kněz vůči církevní obci, ale i rodiče vůči dětem, starší sourozenec vůči mladším, učitel vůči žákům, politik vůči obci, lékař vůči pacientům, šéf firmy vůči zaměstnancům, člověk vůči stvoření...

Úlohou pastýře je krásným, přitažlivým hlasem povzbuzovat, směřovat druhé k dobru. Ten, kdo přistupuje k druhým skrze Dveře, kterými je Kristus, tj. po Kristově příkladu - s obětavou láskou, úctou a odpovědností - dokáže být jako on pastýřem dobrým a krásným. Krásný nemusí být dokonalý, ale nesmí to být kýč.

Jan Rückl

O H L É D N U T Í *za minulými akcemi*

Zaslíbení věčnosti: březnové setkání nad otázkami naší víry

V neděli 29. března se ve farním sále v kostele sv. Václava uskutečnilo již 3. „Setkání nad otázkami naší víry“, které se tentokrát dotklo samotných základů naší křesťanské naděje. Společně jsme hledali odpovědi na otázky:

„Jak moc se upínám k věčnosti, k životu po smrti? Co pro mě znamená, že Ježíš přemohl smrt?“

Výsledkem na závěr nebyla jedna ucelená teologická přednáška a tyto večery si tento cíl ani nekladou. Spíše šlo o pestrou a hlubokou mozaiku osobních vhledů těch asi 17 lidí, kteří se zrovna tento večer rozhodli na tento program

vyrazit. Je tedy důležité mít na paměti, že tyto myšlenky jsou plodem sdílení lidí, z nichž každý kráčí po své vlastní cestě - s jinou minulostí, jinými starostmi v přítomnosti a s nadějí upřenou do zatím neznámé budoucnosti.

Mezi lidskou bází a Boží náučí

Přiznali jsme si v několika našich příspěvcích, že v našem prožívání často „strach ze smrti převažuje nad příslibem krásna a naděje“. Smrt pro některé z nás není jen abstraktním pojmem, ale bytostným tématem, které vyvolává intenzivní chvění o samotnou podstatu naší existence. V mnoha z nás stále přežívá „dětská bohabojnost“, svázaná

s černobílým viděním hříchu a trestu, ze které se snažíme dorůst k dospělému hledání smyslu a logiky života.

Tváří v tvář těmto obavám se však objevily silné momenty jistoty, a to především osobní vztah s Bohem: „Věříme, že Bůh nás nevidí jako anonymní dav, ale zná každého z nás jménem.“ „V okamžiku smrti ve skutečnosti nepřichází zánik, ale přichází sám Bůh.“

Kristovo vítězství jako kotva

Myšlenky se tedy točily kolem zásadního bodu naší víry: Ježíš přemohl smrt a žije. On je naším zastáncem, a to zcela bez našich vlastních zásluh. Naší úlohou je „pouze“ se otevřít tomuto Božímu příslibu, že veškeré naše utrpení může být proměněno v dobro a lásku.

Podle jednoho z nás tato naděje má i praktický dopad na náš život zde na zemi. Zaznělo například, že „díky zaslíbení věčnosti je pro mě o trochu snazší se „smířit“ s utrpením druhého a být mu nablízku, protože věřím, že jeho bolest nemá poslední slovo.“

Sederová večeře

Na Zelený čtvrtek po mši sv. se v našem farním sále díky iniciativě Pavly Edity Hercikové opět konala sederová večeře. Sederová večeře jako součást Pesachu je židovský rodinný svátek, který připomíná vysvobození Izraele z egyptského otroctví. Až do zkázy Chrámu byl rituálně zabíjen a jezen beránek. Mnohé ze symboliky sederu a Pesachu se objevuje v Ježíšových slovech a gestech, v eucharistické liturgii i teologii, protože Ježíš se svými učedníky seder slavil před svým zatčením jako Poslední večeři. Tzv.

Kde hledat inspiraci a radost?

Hledání obrazů věčnosti nás zavedlo i k literatuře a příkladům z okolí. Pro někoho „jsou kotvou obrazy z dětství, například vize C. S. Lewise v Letopisech Narnie, kde na konci příběhu září krása společenství všech živých i mrtvých.“ Inspirací je někomu také tichá radost a naděje lidí žijících v řeholích.

Zároveň jsme se mohli slyšet, že představy o nebi musí dozrát. Jak trefně zaznělo, „těšit se do nebe na řízky a coca-colu“ není realitou, ba ani představou dospělého křesťana. Skutečná věčnost je podle jednoho z přítomných prostou nepodmíněností Boží lásky, ke které se sice v nouzi a krizích upínáme s pochybnostmi, ale která nás nakonec všechny přesahuje.“

Na závěr velice děkuji všem, kteří se nebáli sdílet své niterné pocity a přispěli tak k tomuto obohacujícímu zastavení nad tématem, které se týká každého z nás.

Marek V

křesťanský seder propojuje starozákonní vyprávění o vysvobození z Egypta s příběhem Ježíšova vykoupení, využívá podobné symbolické pokrmy, ale jejich význam je křesťansky přeznačen. Místo napodobování židovského rituálu jde o hlubší pochopení naplnění Starého zákona v Novém zákoně. Křesťané na sederové míse nacházejí symboliku Kristovy Poslední večeře. Nekvašený chléb (maces) připomíná čistotu a tělo Kristovo, hořké byliny hořkost otroctví i utrpení, a víno krev nové smlouvy.

Jak u židovského, tak i u křesťanského sederu vládne slavnostní, ale zároveň radostná, uvolněná, místy až veselá atmosféra. Jako účastník příprav musím potvrdit, že radostná atmosféra vládla v kuchyni už od rána během krájení zeleniny, vaření vajec, strouhání jablek, pečení macesů i beránka.

Po večeri, někdy kolem půlnoci jsme odešli do setmělého kostela a před sva-

tostánkem zůstali v tiché modlitbě nějaký čas spolu s Kristem. A tak jsme tento večer mohli spolu s Ním zažít radost oslavy vysvobození z otroctví i Jeho opuštěnost a úzkost v Olivové zahradě. Bylo to silné. Díky!

Igor Hlavinka

P O Z V Á N Í *na květen*

V neděli **3. května** v 19.00 se koná **sestkání nad otázkami naší víry** v sále kostela sv. Václava. Tentokrát na téma „Příprava na svátost smíření, jak to prožíváme, vzájemná inspirace“.

Ve čtvrtek **7. května** v 10.00 proběhne **Klub seniorů** na faře u kostela sv. Mikuláše, kde psycholog Jiří Steinbauer seznámí posluchače s psychologii jako oborem a bude také hovořit o manipulačních technikách nátlakových skupin.

V sobotu **23. května** od 20.00 se koná **svatodušní vigilie** v kostele sv. Václava.

V neděli **24. května** je slavnost **Seslání Ducha svatého** a bude **jedna mše sv.** v **10.00** v kostele sv. Václava, při níž proběhne **první svaté přijímání** dětí z naší farnosti.

V pátek **29. května** proběhne **Noc kostelů**, program viz níže.

V sobotu **30. května** se koná společný **výlet naší farnosti**. Srdečně zveme všechny, kdo chtějí společně někam vyrazit a poznat a ochutnat kousek naší

krásné vlasti. Akce je určena pro malé i velké, zdatné i ty, co mnoho nezvládnou. Letos pojedeme do Plzně a Starého Plzeňce. Bude čas poznat centrum Plzně včetně katedrál, ochutnat dobroty, projít se z Plzně přes Radyni do Starého Plzeňce nebo objevovat Starý Plzeňec – hradiště, rotundu, nebo výrobní sektu – a pak společně prožít mši sv., opéct si buřty nebo sýr, poznat se a popovídat si. Přihlašovat se můžete u Vládi Jeništy osobně, nebo na tel. 777565119, nebo na vladimir.jenista@farnostvrsovice.cz. Podrobnosti i ceny budeme upřesňovat během května.

V neděli **31. května** farní **loutkové divadlo** zahraje na faře u sv. Mikuláše od 16.30 oblíbenou pohádku „Zlatovláska“.

Noc kostelů v naší farnosti

Letošní Noc kostelů proběhne 29. května. V kostele sv. Václava se od 18 hod. koná mše svatá, naváže na ni koncert chrámového sboru. Od 20 hod. proběhne komentovaná prohlídka kostela, poté od 21 h. koncert kapely Missa. Program uzavře hudebně vizuální Site-specific Svatý Václave (22-23.00). Po celý ve-

čer bude probíhat projekce fotografií z historie kostela a bude možnost duchovních rozhovorů s farníky.

Kostel sv. Mikuláše bude otevřen v době 18-23.00, přičemž 18-21.30 bude otevřena Růžencová dílnička, 20-21.30 je možnost zkusit si zahrát na varhany.

Přihlašování na Tělesnou obnovu 2026

Vážení sportovci, opět Vás zveme na tentokrát již třináctý ročník Tělesné obnovy, a to během (prodlouženého) víkendu 19. 6. – 22. 6. 2026 (pátek večer až pondělní odpoledne) v areálu Karlovy univerzity v Horním Poříčí (mezi Strakonice a Horažďovicemi). Tato sportovně-společenská akce je vhodná pro všechny – jednotlivce, mládež, neúplné rodiny i rodiny, jejichž někteří členové nejsou tzv. praktikující. Na Tělesné obnově uvítáme i malé děti a rádi se potkáme i s těmi, kteří mezi nás zavítají letos poprvé. Pokud si budete moci prodloužit víkend, čeká Vás pondělní sjíždění Otavy v kánoích / na raftech, nebo jiná aktivita v okolí.

Přihlašovat se lze do pondělí 1. června na webu níže (odkaz je i na farních webových stránkách).

<https://forms.gle/zomyfPt2PQbeicDp7>

- Příjezd v pátek 19. 6. večer.
- Ukončení akce v pondělí 22. 6. po sjíždění Otavy, či jiné aktivitě (cca mezi 15. a 17. hodinou). Lze odjet také v neděli kdykoliv po 14. hodině.
- Předběžná cena za ubytování a chut-

nou stravu od sobotní snídaně do pondělní snídaně (bez večeře v sobotu) je 2 300 Kč (děti 3-12 let 1 150 Kč), pokud odjedete již v neděli po obědě, vychází cena na cca 1 600 Kč (děti 3-12 let 850 Kč) za celý pobyt. Děti do 2,99 let jsou zdarma bez nároku na lůžko a stravu. Přesnou cenu i s její kalkulací dostane po přihlášení každá rodina spolu s číslem účtu a variabilním symbolem.

- V den příjezdu bude večeře vlastní a v sobotu večer plánujeme tradiční opékání na ohni z dovezených zásob – lze uložit do lednice. Večeře tento den nebude.
- Je třeba přihlásit jmenovitě všechny účastníky včetně věku v době pobytu – kvůli výpočtu ceny. Zaplatit bude třeba před zahájením akce.
- K dispozici jsou chatky se čtyřmi třílůžkovými pokoji, každý pokoj má vlastní vchod z kryté verandy; sociální zařízení je v hlavní budově.
- V sobotu budeme sportovat v táboře (fotbal, volejbal, softbal, florbal a další hry – co kdo donese), menší děti si mohou hrát v táboře i okolí a v případě příznivého počasí je možno se jít

vykoupat do Otavy. Odpoledne bude mše sv. a táborák spojený s večerí a volnou zábavou.

- Neděle je vyhrazena olympiádě dětí v několika kategoriích (od cca 2 let) a po obědě následuje vyhlášení výsledků. Souběžně s olympiádou proběhne sportovní program pro mládež. Odpoledne můžeme opět sportovat, nebo vyrazit na výlet. Pokud budete odjíždět v neděli až po 18. hodině, je možné si přikoupit večerí (cenový rozdíl mezi polopenzí a plnou penzí je cca 100 Kč, pro děti 3-12 let 50 Kč).
- V pondělí po snídani (a úklidu) středisko opustíme. Následuje více variant programu (dle zájmu je možné se rozdělit na cca 2-3 skupiny).
- 1. Lze vyrazit na vodu - tuto variantu zpravidla volí naprostá většina

účastníků. Můžete s námi jet, i pokud nemáte s vodáctvím zkušenosti. Pro bezpečnou jízdu na raftu stačí jeden zkušenější vodák na plavilo pro 6 osob. Předpokládaná cena za zapůjčení vybavení a jeho dopravu je 250-300 Kč za místo na lodi / raftu (menší děti mohou být na jednom místě dvě). Dle dohody v táboře pojedeme buď úsek Sušice - Horažďovice (16 km), nebo Horní Poříčí - Strakonice (11 km).

- 2. Variantně (nebo při nepříznivém počasí) lze pondělí věnovat pěší turistice, návštěvě zajímavých míst v okolí, nebo cyklovýletům.
- Pro komunikaci s účastníky používáme farní e-mail: telesna.obnova@farnostvrsovice.cz

Pozvání k adoraci

V centru Prahy probíhají každý den adorace Nejsvětější svátosti, můžete se chvilku zastavit v pracovní dny 9.00 - 15.00 v kostele Panny Marie Sněžné, 15.00 - 21.00 v kostele sv. Bar-

toloměje; o víkendech 9.00 - 21.00 v kostele sv. Bartoloměje. Hledají se také dobrovolníci ochotní držet při adoracích službu. Více na www.adorace.cz

24 HODIN DENNĚ • 7 DNÍ V TÝDNU • 365 DNÍ V ROCE

Adorace 24/7
www.adorace.cz

Pořad bohoslužeb a další základní informace

neděle	8.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha),
neděle	10.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha; rodiny s dětmi)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	9.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
pátek	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
sobota	9.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Svatost smíření / duchovní rozhovor

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy půl hodiny přede mší svatou v kostele sv. Václava (středa, pátek, neděle), nebo po dohodě s farářem.

Kontakty

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Čísla účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

Informační servis farnosti

(nedělní ohlášky, farní web a facebook, sekce „Pozvání“ ve farním časopise)
obstarává Věra Fritzová

☎ 725 561 709

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

☎ 607 084 855

✉ farar@farnostvrsovice.cz

Výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

✉ pavel-krizek@volny.cz

Farní kancelář pro veřejnost

fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Dary a finanční záležitosti – Ivona

Nováková

✉ yvonanovakova@email.cz

Matriky – Jana Biskupová

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 31. května 2026, příspěvky dodejte nejpozději do pátku 22. května. Kontakt: vinice@farnostvrsovice.cz, tel: 732 736 728. Šéfredaktor: Míla Müller ml. (MiM). Další autoři: Věra Fritzová (VF), Jana Gottwaldová, Igor Hlavinka, Hana Kučerová Rechnerová, Jan Rückl, Petra Švecová, Marek Vachule. Korektura: Alena Lišjak Králíková. Sazba: Marcel Kukuczka.